

Évadnyitó ülést tartott az Operaház, Bozóki és Hegyi beszéde közben hangos bekiabálások, megjegyzések zavarták és füttyszó is hallatszott.

Évadnyitó ülést tartott az Operaház, Bozóki és Hegyi beszéde közben hangos bekiabálások, megjegyzések zavarták és füttyszó is hallatszott. A kultuszminiszter és az új főigazgató a megújulásról és az értékek megtartásáról, valamint ésszerű gazdálkodásról beszéltek; ám sokaknak nem tetszettek szavaik. A régi értékek megtartásáról, a szükséges változásokról beszélt Bozóki András a Magyar Állami Operaház évadnyitó ülésén. A miniszter, aki a dalszínház új vezetésével együtt lépett a társulat elé, azt mondta: "az Opera a nemzeti kulturális örökség része, (...) így a készülő változás nem jelenti a régi értékek kidobását". Azt kérte a társulattól, hogy a változásokban a lehetőséget lássák. Ez - mint mondta - a művészi megújulás, a felemelkedés feltételeit teremti meg. Többen bekiabáltak, megjegyzéseket tettek, sőt fütyültek, amikor Bozóki András arról beszélt: "ésszerűbb gazdálkodás kell, változatlan, sőt, ha lehet folyamatosan növekvő szakmai színvonal mellett". Taps a régi neveknek Bozóki András köszönetet mondott munkásságáért az előző főigazgatónak, a nézőtér helyet foglaló Szingetár Miklósnak; ezt a több száz társulati tag hosszú percekig tartó viharos tappsal fogadta. Szintén hosszú taps kísérette a távol maradó Petrovics Emilnek szóló köszönő szavakat is. Petrovics Emil augusztus 17-én mondott le főzeneigazgatói posztjáról. Az új vezetés kapcsán a Népszavának úgy nyilatkozott: "a karriervágányok eléréséért egyeseknek, úgy tűnik, semmi sem drága". Felhőrdüléssel, hitetlenkedést kifejező megjegyzésekkel reagáltak a jelenlévők arra a gondolatára is: "az, hogy az Operaház költségvetési intézmény marad, nem utolsó sorban annak köszönhető, hogy a főigazgató úr és ez a vezetés oroszlanaként küzdött". Az augusztus 1-jén öt évre, pályázatával kinevezett új vezető, Hegyi Árpád Jutocsa az előző éveket méltató szavai mellett azt mondta: "az elmúlt korszak hétköznapijai magukban hordozták a hanyatlás (...) kellemetlen atmoszféráját. Az Operaház nem állt fejlődési pályán, nem szárnyalt, nem voltak fényes perspektívái. Inkább stagnált, ami a rohanó világban a lemaradás szinonimája". Értékelését több alkalommal bekiabálás és füttyszó zavarta meg. Felzúdulás fogadta az új főigazgató azon kijelentését is, miszerint "az a művész, aki a fejlődést tagadja, elavult, s (...) nincs rémesebb az elavult művészetnél, az elavult művésznél". "Hát ez nem igaz! Hogy beszélhet így!" - lehetett hallani a társulat tagjainak hangos és indulatos megjegyzéseit. Hegyi Árpád Jutocsa az Operaházban tervezett átalakításra utalva azt mondta: "az Operaház nem

Fütytkoncert az Opera évadnyitóján

Írta: Új Szó

2005. szeptember 03. szombat - Módosítás: 2005. szeptember 03. szombat

beteg, csak gyengélkedik (...), gyengéd ápolásra és terápiára van szükség". A társulat tagjai ismét közbeszólásokkal fejezték ki nemtetszésüket. Bozóki András az MTI-nek úgy kommentálta a zavaró fütytyőket, hogy "számított" az efféle reakciókra is.